

Egy művész, aki Ipolyság barátja

2005. február 3-án dr. Kocsis Ernő képzőművészeti időszakos tárlatát nyitot-

tuk meg a Simonyi Lajos Galériában. A kiállítás /s az Ipolyság barátja megszólítás/ azon apropón született, hogy alkotónk 2004-ben Ipolyság Város Polgármesterének Díját kapta.

Kocsis Ernő életpályája Párkányban kezdődött. Tanári diplomáját a Nyitrai Pedagógiai Főiskolán szerezte. 1976-tól a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem pedagógusa. 1980-ban a prágai Károly Egyetemen doktorált, hat évvel később ugyanitt kandidátusi címet szerzett. Komáromban él és alkot, műveivel több hazai és külföldi díjat nyert. Ipolyságon már többször bemutatkozott modern olajfestményeivel és pasztelljeivel, melyeknek erőssége a gon-

dolati mondanivaló és a kitűnő színösszeállítás. Most – a hagyományt megszakítva – realista alkotóként ismerhettük meg. A bemutatott akvarellek, olajfestmények, pasztellek főleg a Duna menti síkság és a Párkány környéki domvidék hangulatát lopta be kiállítótermünkbe. A kellemes formák és színek minden látogató számára kellemes, megnyugtató esztétikai élményt nyújtottak.

Kocsis Ernő rendkívül sokoldalú művész. Ismertek miniatűrjei, több díjat nyert karikatúráival is. Reméljük, a közeljövőben lesz lehetőségünk megismerkedni alkotói tevékenységének ezzel a részével is.

Pálincás Tibor

Előadás Vác múltjáról és jelenéről

Akik baráti jobbot nyújtanak egymásnak, jó ha kölcsönösen megismerik a jó barát szűkebb és tágabb környezetét, múltját és jelenét, de jövőbeli szándékait, elképzeléseit is.

Ez a gondolat ösztönözte Ipolyság önkormányzatát, hogy a Vác és Ipolyság városok közötti testvérvárosi szerződés aláírásának első évfordulója alkalmából előadásra hívja az érdeklődő ipolyságiakat és környékbelieket. Az előadás témája Vác múltja és jelene.

A városi könyvtárban február 21-én megtartott találkozón **Solmoši Márta** üdvözölte a váci vendégeket – Szűcsné Zomborka Mártát, a váci Tragor Ignác Múzeum igazgatóját, Forró Katalin múzeumi történészt, valamint **Herczegné Bartanusz Erzsébetet**, a váci Katona Lajos Városi

Könyvtár igazgatóhelyettesét és a mintegy 50 főnyi hallgatóságot.

Utána **Lőwy János mérnök**, polgármester méltatta – néhány kerestlen szóval – az egyéves testvérvárosi együttműködés eddigi eredményeit.

Szűcsné Zomborka Márta elmondta, hogy nagyon gyümölcsöző a kapcsolat a két város kulturális intézményei között, majd bemutatta **Forró Katalin** előadót, aki az ezeréves Vác múltját és jelenét vázolta diavetítéssel illusztrált áttekintő előadásában. Jelzésszerűen szólt az előzményekről is: réz- és bronzkor, kelták, a római fennhatóság, avarok.

896-tól a honfoglaló magyarok népesítik be a települést, amely Szent István kezdeményezése eredményeként a XI. században püspöki székhellyé válik. 1074-ből származik az első írásos említés. A sok kézműves által lakott várost 1241 márciusában a tatárdúlás romba döntötte. A későbbi középkorban piachely volt. Mátyás idején élte első virágkorát. A 150 éves török hódoltság idején sokszor cserélt gazdát, hogy aztán 1685–86-ban végleg megszabaduljon az oszmán birodalomtól. A harcok következményeként kevés ház maradt épségben. Csak a Rákóczi-szabadságharc leverése után indult lendületesebb fejlődésnek a város. Az addigi protestáns dominanciát felváltotta a katolikus. Fokozatosan számos különböző nemzetiségű betelepülő – főleg kézműves – gyarapította a lakosság létszámát. Kialakult – mindekelőtt Migazi püspök érdeméért – a barokk városkép. 1764-ben Mária Terézia és családja látogatott Vácre, s erre az alka-

lomra több épületet fejeztek be. A XIX. század elején Vác már komoly iskolaváros. Az évszázad első felében árvizek és kolera-járványok sújtják a lakosságot. Buda és Pest fejlődése kissé háttérbe szorította Vácot. A vízi és vasúti közlekedés élénkítően hatott a városra. Az 1848/49-es szabadságharc idején fontos stratégiai hely volt. A virágzó szőlőművelésnek a század végén a filoxéra vetett véget.

Az első világháború végétől a város fejlődését negatívan befolyásolta a határmegvonás. A két világháború között nyaralói centrummá vált. A második világháború után – főleg a hetvenes években – felgyorsult az ipari termelés /cementmű/, és megnőtt a lakosság száma, ami maga után vonta a lakótelepek építését, s ezáltal a városképe is módosult.

A tartalmas előadásnak – hitünk szerint – méltó folytatása lesz a következő hónapokban, években.

/korpás/

